

Galicia

Diario dixital da UGT de Galicia

GALICIA
LABORAL**LOITA**
polo **TEU****ÚNETE**

ISSN 1989-3299

Nº 737 Semana do 3 ao 9 de xullo de 2017

Só o 50,3 POR CENTO DOS DESEMPREGADOS GALEGOS RECIBE ALGÚN TIPO DE PRESTACIÓN E AUMENTA O RISCO DE EXCLUSIÓN SOCIAL

MÁIS TEMPORAIS E MÁIS PRECARIOS QUE NUNCA

Segue habendo 189.665 persoas no desemprego en Galicia

Redacción.- UGT-Galicia valor o dato do paro do mes de xuño, aínda que amosa a súa fonda preocupación pola precariedade e a temporalidade do emprego que se está a crear. Así, só o 6,96 por cento dos contratos asinados no mes de xuño foron indefinidos. A isto temos que engadirlle a maior debilidade da recuperación do emprego feminino fronte ao masculino e a extensión da brecha entre homes e mulleres no desemprego.

Novamente, UGT-Galicia alerta sobre o aumento da precariedade entre as persoas en desemprego, co descenso da taxa de cobertura, unha situación que se agrava mes a mes e que afonda no empobrecemento de cada vez máis xente en Galicia.

Os datos do mes de xuño, aínda sendo positivos, amosan que hai unha clara estacionalidade no mercado laboral galego e cada vez máis acusada, case 104.000 contratos rexistrados nun mes para un mercado laboral no que hai 979.877 cotizantes á Seguridade Social.

Os datos de paro, correspondentes a xuño de 2017, amosan un descenso do paro en Galicia de 9.973 respecto a maio, o -5,00 por cento, situando a cifra total de desempregados en Galicia en 189.665 persoas.

En xuño de 2017 estiveron 189.665 persoas desempregadas, segundo os datos publicados polo SEPE. Esta cifra supón un descenso mensual de 9.973 persoas con respecto a maio (un 5 por cento menos) e o dato interanual amosa un descenso do 8,52 por cento, é dicir, 17.655 parados rexistrados menos que no mes de xuño de 2016.

No Estado a caída no mes é menos acusada, -2,84 por cento no mes, pero máis no ano, -10,73 por cento interanualmente. En xuño houbo 3.362.811 desempregados no conxunto do Estado. No mes somos a

cuarta comunidade autónoma con maior contracción do paro en termos relativos.

Xuño	Variación mes	Variación interanual
2007	-3,4	-6,9
2008	-2,6	6,7
2009	-3,5	31,1
2010	-3,8	9,8
2011	-2,7	6,2
2012	-2,7	15,3
2013	-3,7	1,6
2014	-4,2	-7,7
2015	-3,3	-9,2
2016	-6,0	-9,5
2017	-5,0	-8,5

As mulleres seguen sendo as máis perxudicadas polo desemprego

No sexto mes do ano descende o desemprego masculino o -5,75 por cento (-5.060 parados) evolución máis acusada que no desemprego feminino que cae en 4.913, o -4,4 por cento. Dende xuño de 2016 o desemprego redúcese en ambos, sendo tamén máis significativo o descenso entre os homes (-11,94 por cento no caso dos homes e -5,66 por cento entre as mulleres). Todo isto amosa a maior debilidade da recuperación do emprego feminino e a brecha mulleres-homes ao redor do desemprego, de feito hai unha tendencia clara de aumento do peso feminino no total, o 56,3 por cento do desemprego é feminino.

En xuño continuaban como parados rexistrados 8.962 mozos e mozas menores de 25 anos. O desemprego entre os menores de 25 anos cae moito máis que no total de idades, o 9,68 por cento (960 parados menos desta idade no mes), e tamén se reduce un -10,67 por cento interanualmente (-1.070 mozos e mozas desempregados).

A maior caída do paro é no sector servizos

Por sectores de actividade, o paro rexistrado no pasado mes cae en todos. Cae especialmente na construción en termos relativos, o -5,82 por cento, e en termos absolutos nos servizos, loxicamente pola terciarización do sector produtivo galego, cae nos servizos en 6.740. O 67,6 por cento da caída do desemprego no mes dáse no sector servizos.

En termos anuais, descenso acusado no conxunto de actividades, con porcentaxes superiores ao 20 por cento de caída na construción e próximos ao 11,8 por cento na industria.

Aumenta a afiliación á Seguridade Social pero tamén medra a precariedade

A afiliación á Seguridade Social en Ga-

Segue na páxina seguinte .../...

licia situase en 979.877 cotizantes, 8.572 máis que en maio de 2017 (un 0,88 por cento máis), incremento máis acusado que no Estado, que acada os 18.433.107 cotizantes medrando o 0,48 por cento no mes. No ano hai en Galicia un aumento de 21.949 cotizantes, o 2,29 por cento de aumento, medrando menos acusadamente que no Estado, no que aumentan os cotizantes o 3,79 por cento.

O número total de contratos rexistrados en Galicia en xuño 103.613 (cifra record nun mes) un 18,29 por cento de aumento con respecto a maio. Medran no mes un 7,05 por cento os indefinidos e un 19,22 por cento os temporais. Se o comparamos cos rexistrados no mesmo mes do ano anterior,

o volume de contratos medra un 11,06 por cento: medrando un 17,87 por cento os indefinidos e un 10,58 por cento os temporais. A proporción de indefinidos sobre o total de contratos cae ao 6,96 por cento; menos de sete de cada cen contratos asinados son indefinidos (porcentaxe en mínimos como no mes de xuño de 2016 (6,56 por cento)).

A protección das persoas desempregada segue a ser unha asinatura pendente

O número de beneficiarios de prestacións en maio de 2017 (último dato dispoñible) (91.824) amosa unha nova caída anual -9.629 beneficiarios menos que en maio de 2016. A taxa de cobertura foi do 50,3 por cento, deixando fóra do sistema de protección por desemprego a case

108.000 (107.814) desempregados. A taxa de cobertura no mes de maio de 2017 foi do 54 por cento no Estado. Hai un forte diferencial entre as taxas dun e outro contexto, o que amosa a clara desvantaxe da nosa comunidade.

Tan só 36.481 beneficiarios de prestacións por desemprego perciben unha prestación de carácter contributivo, o que indica a precariedade na cobertura por desemprego, e cun importe medio de 782,3 euros (Contía media prestación contributiva percibida por beneficiario, euros/mes).

A gran maioría da cobertura dos desempregados é de carácter asistencial, ben sexan Subsidio (43.892 beneficiarios), Renda activa de inserción (10.706 perceptores) ou Programa de activación emprego (745 beneficiarios).

GALICIA	Xuño 2017	VARIACIÓN SOBRE			
		Mes anterior		Mesmo mes ano anterior	
		nº	por cento	nº	por cento
DESEMPREGO					
Nº desempregados rexistrados	189.665	-9.973	-5,0	-17.655	-8,5
* homes	82.940	-5.060	-5,8	-11.248	-11,94
* mulleres	106.725	-4.913	-4,4	-6.407	-5,66
Nº parados mozos < 26 anos	8.962	-960	-9,68	-1.070	-10,7
Nº desempregados por sectores*					
* agricultura	7.078	-308	-4,2	-715	-9,2
* industria	22.014	-1.094	-4,7	-2.946	-11,8
* construción	19.269	-1.191	-5,8	-4.853	-20,1
* servizos	124.854	-6.740	-5,1	-8.239	-6,2
* sen emprego anterior	16.450	-640	-3,7	-902	-5,2
Beneficiarios prestación por desemprego (maio)	91.824				
Taxa de cobertura prestación por desemprego (maio)	50,30				
Parados totais sen ningún tipo de prestación (maio)	107.814				
CONTRATACIÓN					
Nº contratos	103.613	16.018	18,3	10.320	11,1
Nº contratos indefinidos (inclúe transformación de contratos en indefinidos)	7.215	475	7,0	1.094	17,9
Nº contratos temporais	96.398	15.543	19,2	9.226	10,6
AFILIACIÓN Á SEGURIDADE SOCIAL					
Nº afiliados (datos provisionais)	979.877	8.572	0,9	21.949	2,29

DÚAS XORNADAS MÁIS DE PARO ABSOLUTO NO SECTOR DO TRANSPORTE E Á VISTA UNHA FOLGA INDEFINIDA A PARTIR DO 13 POLA INEFICIENCIA DA XUNTA PARA PECHAR UN ACORDO

Redacción.- Xa van seis xornadas de folga, todos os martes e mércores dende hai tres semanas, cun seguimento practicamente absoluto por parte dos traballadores e o paro do cen por cento do servizo de transporte por estrada de Galicia.

Lembrar que o sector está en pé de guerra porque a ninguén, nin empresarios nin traballadores, lle convence o plan do transporte imposto polo Goberno galego e que, de feito, este xoves levou ao Consello da Xunta.

Un proxecto que vai supoñer, dende o eido laboral, a perda de postos de traballo e a merma da calidade do emprego no sector, e, para a cidadanía, tamén unha perda de calidade do servizo.

E, aínda que nun primeiro momento a Xunta parecía facer oídos xordos ás demandas sindicais e empresariais que pedían un diálogo eficaz e transparente a tres bandas para buscar unha saída xusta ao conflito, a presión dos paros que nas súas seis convocatorias obtiveron un seguimento masivo, obrigou a mudar a folla de ruta e acceder á convocatoria de xuntanzas a tres, así como, de mesas de traballo específicas nas que membros da Consellería de Infraestruturas se reúnen

con representantes sindicais e empresarios por separado.

As reunións sucedéronse nestes días pero sempre coa espada de Damocles da Xunta que, de xeito reiterado, afirma que “non hai marcha atrás para que o plan se implante”.

O luns tivo lugar unha xuntanza na que a proposta en materia de emprego foi escasamente satisfactoria, aínda que isto mudou o mércores pola mañá cunha xuntanza cos sindicatos na cal se chegou a un principio de acordo en canto á blindaxe dos contratos e subrogación dos traballadores e demais cláusulas de garantía social.

Un bo punto de partida para poñerle fin ao conflito que flaqueou de novo a tarde do mércores cando a Xunta desconvoca, tan só con 20 minutos de antelación, a reunión tripartita prevista para a tarde.

Para Beatriz Meilán (FeSMC), parece que a Xunta quere seguir cun conflito aberto que están sufrindo todos os cida-

dáns, mostra isto da ineficiencia do Goberno galego.

Non obstante, tanto UGT, como CCOO e CIG reiteran a súa vontade de diálogo para intentar emendar o desastroso plan de renovación do transporte que trata de impoñer a Xunta. Mostra disto foi a xuntanza de onte, sen resultados, e a que terá lugar hoxe.

Meilán tamén fai fincapé no feito de que aínda están paralizados os convenios provinciais do sector. Problema ao que tamén lle hai que buscar solución dentro deste conflito que, de continuar sen solución para a semana, véese abocado a unha folga indefinida a partir do día 13 de xullo.

DESPOIS DE CATRO XORNADAS DE FOLGA E ANTE O INMOBILISMO DA PATRONAL, OS TRABALLADORES DO METAL DA PROVINCIA DE A CORUÑA CONVOCAN NOVOS PAROS OS DÍAS 13, 20 E 27 DE XULLO

Redacción.- Primeiro foi o día 22 de xuño, a primeira xornada da folga convocada por UGT, CCOO e CIG no sector do metal da provincia de A Coruña, cun seguimento masivo; despois foi o día 27, de novo cun respaldo absoluto por parte dos máis de 18.000 traballadores afectados; e despois foron dúas xornadas os días 4 e 5 de xuño, tamén con paros absolutos; e agora, ante a intransixencia amosada pola patronal para pechar un convenio colectivo digno para os traballadores do sector e moitas xuntanzas improditivas, os traballadores decidiron convocar, polo momento, outras tres xornadas de folga, os días 13, 20 e 27 de xullo.

Entre medias, houbo reunións coa intervención do CGRL pero que foron infructuosas. Aínda que se conseguiu un tímido achegamento no relativo á cláusula de revisión salarial, as conversas queda-

ron bloqueadas ante a negativa da patronal a abordar outras demandas como a mellora da situación dos traballadores das auxiliares de Navantia, a subrogación ou a regulación das empresas de traballo temporal ou as mutuas.

Dende UGT-FICA instan á patronal a que cambie de actitude e poña fin ao inmovilismo, os bloqueos e os vetos na negociación dun convenio que xa caducou no 2014.

As xornadas de folga estiveron acompañadas de mobilizacións, con tres manifestacións en A Coruña, Ferrol e Santiago que contaron cun importante respaldo que anima a continuar coa presión ata pechar

un acordo.

Chegou a hora de ratificar un convenio que retome os dereitos perdidos con tantos anos de parálise e recortes.

UGT-FICA pídelo aos empresarios que se abran a falar de todo e que non poñan tantas liñas vermellas que imposibilitan o acordo.

PREACORDO NO CONVENIO DO METAL DA PROVINCIA DE PONTEVEDRA

Redacción.- Na noite de onte, UGT e CCOO chegaron coa patronal do metal da provincia de Pontevedra a un principio de acordo que, de ratificarse, poñería fin a un longo proceso negociador que se abriu a comezos de ano para asinar un convenio colectivo, unha vez caducado o anterior en decembro, que regularía as condicións laborais de máis de 30.000 traballadores.

O preacordo prevé incrementos salariais do dous por cento para o 2017; do 1,25 por cento para o 2018; e do 1,25 por cento para o 2019.

Tamén se inclúe a cláusula de revisión salarial que garantirá o mantemento do poder adquisitivo dos traballadores do sector.

Ademais, prevense melloras en mate-

ria de licenzas, a regulación das empresas multiservizos e outras consideracións relativas a mulleres embarazadas, períodos de lactancia e vítimas de violencia de xénero.

UGT-FICA fai fincapé en que este preacordo chega despois das mobilizacións protagonizadas este mércores por delegados do sector en Pontevedra, Vigo e Arousa para esixirlle á patronal que mudase a actitude de cerrazón que viña mantendo ata o momento.

O SECTOR DE ENSINO DE UGT RECLAMA QUE SE POÑA FREO Á SITUACIÓN DE DISCRIMINACIÓN DO PROFESORADO INTERINO

Redacción.- O sector de Ensino de FeSP-UGT denuncia as diferenzas existentes en canto a equiparación salarial entre os docentes interinos e os seus compañeiros funcionarios. UGT Ensino considera que se xerou unha situación altamente discriminatoria entre ambos os grupos, tendo en conta que, aínda que uns e outros desenvolven idénticas funcións e ao longo dos mesmos períodos escolares, a consideración é moi distinta. A iso, engádesse, ademais, a diferente situación do profesorado interino en función da comunidade na que exerza, como cada pouco tempo lémbromo diferentes sentenzas xudiciais ante recursos individuais.

Sobre a máis recente, feita pública a semana pasada en Madrid, UGT Ensino advirte de que non debe dar lugar a falsas expectativas, tendo en conta que o fallo do xulgado do contencioso-administrativo nº 11 de Madrid sobre o recoñecemento do abono das retribucións estivais, é recurrible en apelación ante o Tribunal Superior de Xustiza de Madrid, polo que a sentenza non é firme nin aplicable no momento actual.

No caso de que o fallo, por non prosperar o recurso, chegase a ser firme, poderían realizarse as reclamacións dos últimos catro anos, os anteriores estarían prescritos-, sempre que se desen as mesmas condicións entre a situación dos inte-

rinós reclamantes e o que foi obxecto da sentenza.

Desde o ano 2012, o 30 de xuño é a data na que o profesorado interino dos corpos docentes debe afrontar o seu cesamento na maior parte das comunidades autónomas. Ata 2010, os interinos viñan percibindo a retribución correspondente ás vacacións de verán. Pero, a partir do curso 2011-2012, diversas comunidades autónomas revogaron o dereito para cobrar ese salario de igual maneira que o faría un funcionario de carreira.

Ata entón, profesoras e profesores contratados ao comezo de curso para cubrir unha praza vacante en colexios e institutos estaban empregados durante todo o curso escolar: ata o 31 de agosto do ano seguinte ou, no caso dos ensinos medios, ata o 14 de setembro. Dese modo, seguían percibindo a súa retribución durante os meses de xullo e agosto e completaban as tarefas de setembro cos exames de recuperación.

A situación cambiou radicalmente a partir de entón e deu lugar a desigualdades

notables, tanto respecto ao profesorado funcionario como respecto dos propios docentes interinos -é distinto un contrato por vacante ou por substitución- e por territorio. De feito, algunha comunidade como Castela-A Mancha segue realizando as contratacións ata o 30 de xuño.

FeSP-UGT denuncia a situación pola que atravesamos un colectivo que, segundo datos do Ministerio de Educación, supón un 20,5% do profesorado do ensino público non universitario, e que padece dunha forma aínda máis intensa que os seus compañeiros funcionarios as consecuencias da crise e os recortes económicos.

Por iso, volve esixir a homologación das condicións económico-laborais do profesorado interino coas do resto dos compañeiros funcionarios e reclama ás Administracións educativas a restitución dos dereitos perdidos, así como o recoñecemento dos servizos prestados.

CHAN SALARIAL E CLÁUSULAS DE GARANTÍA, ELEMENTOS FUNDAMENTAIS PARA ALCANZAR UN ACORDO

O Goberno debe predicar co exemplo e subir os salarios dos empregados públicos

Redacción.- O secretario xeral de UGT, Pepe Álvarez, sinalou que ata agora non se chegou a un acordo porque hai que fixar unha base salarial (os sindicatos demandan un 1,8%). "Este tema, xunto coa cláusula de revisión salarial, son dous elementos fundamentais, que están enriba da mesa".

Álvarez, que fixo estas declaracións no programa Hoy por Hoy da Cadena Ser, destacou que a proposta da que fala agora o presidente da CEOE,

Joan Rosell, de poder negociar unha subida dos salarios máis baixos, xa a expuxo UGT para a negociación do ano que vén.

Para o secretario xeral de UGT "esta negociación colectiva ten que ser o inicio da recuperación do poder adquisitivo dos salarios, da repartición da riqueza que se está xerando no noso país" e destacou que o acordo de negociación colectiva "debe pecharse xa porque non ten sentido asinar un acordo para 2017

en setembro".

O Goberno debe dar exemplo

Respecto das declaracións da ministra de Emprego e Seguridade Social, Fátima Báñez, sobre que os empresarios suban os salarios, conforme ao crecemento económico, Álvarez lembrou ao Goberno que debe predicar co exemplo e subir tamén os salarios dos traballadores e traballadoras das empresas públicas e da propia Administración pública.

IRRENUNCIABLE A CLÁUSULA DE REVISIÓN SALARIAL

Redacción.- UGT advirte que non chegará a acordos se neles non se contemplan a cláusula de garantía salarial, pois é o factor que asegura a recuperación do poder adquisitivo para os traballadores deste país. O Informe do sindicato sobre a situación da negociación colectiva ata maio de 2017 revela que cada vez son menos os traballadores e traballadoras que están cubertos polos convenios que se asinan e que as subidas salariais son insuficientes e, por suposto, moi afastadas das cifras de recuperación económica e do crecemento do PIB. Só o 18,8% dos convenios asinados recollen a cláusula de garantía salarial, e deles, só o 56,29% contéplaa con efecto retroactivo.

Ata maio rexistráronse 2.129 convenios que afectan a 4.447.446 traballadores, cunha subida salarial media do 1,27%. Deles, 228 convenios novos, que afectan a 317.221 traballadores e 1.901 revisados que afectan a 4.130.225 traballadores.

Un total de 1.613 convenios son de empresa para 285.895 traballadores, que teñen unha subida media do 1,10% e 516 convenios de ámbito superior cunha subida media do 1,28% para 4.161.551 traballadores.

Só o 18,04% dos convenios, que agrupan ao 27,35% dos traballadores, recollen cláusula de revisión salarial. Deles, só o 56,29% dos traballadores que contan con cláusula de garantía salarial a teñen con efecto retroactivo.

O número de convenios asinados en 2017 foi de 277 e o de convenios asinados en anos anteriores, 1.852, que afectan a 3.909.070 traballadores.

Nos 5 primeiros meses do ano rexistráronse un 11,47% máis de convenios que no

mesmo período do ano anterior.

Comparando só os meses de maio de 2017 e 2016 apréciase máis este aumento: rexistráronse un 106,26% máis de convenios que en maio de 2016. Descende o número de convenios novos nun 9,52% respecto de maio de 2016 e aumentan os revisados nun 14,66%. Así mesmo crecen os convenios de empresa (un 9,3% máis) e os de ámbito superior (un 18,35%)

Cada vez máis convenios pero menos traballadores cubertos

Non ocorre o mesmo co número de traballadores. Hai un 7,61% menos de traballadores cubertos por convenio que os que había en maio de 2016. E isto non ocorre polos convenios novos (onde aumenta a cobertura), senón polos revisados, onde se observa unha redución da cobertura persoal. Hai un 11,5% menos de traballadores cubertos por convenio revisado que en maio de 2016.

Obsérvase unha redución nos grupos de persoal medios, que pasan de 9 traballadores en maio de 2016 a 7 traballadores en maio de 2017, a pesar de que as empresas con convenio novo pasan dunha media de 6 traballadores a máis de 7 traballadores no mesmo período.

Os salarios apenas crecen a pesar da recuperación

En canto á subida salarial obsérvase un crecemento continuado aínda que moi lento. A subida salarial media de maio de 2017 está 13

centésimas por enriba da de maio de 2016, e 73 centésimas sobre maio de 2014.

Negociación colectiva pendente

No peche de 2015 rexistráronse un 8,81% máis de convenios e un 0,75% menos de traballadores cubertos que no peche de 2014 (segundo datos de marzo de 2017). O incremento de convenios débese a un aumento dos convenios de empresa dun 12,21%, mentres os convenios de ámbito superior reducíronse un 2,71%.

A evolución da negociación en 2016 supón que falta por rexistrarse o convenio para un 12,36% dos traballadores e un 4,96% das empresas. E en canto a 2017, faltan aínda convenios para o 56,51% dos traballadores e o 46,39% das empresas (con negociación colectiva pechada en 2015).

En maio de 2017 rexistráronse 92 inaplicacións que afectan a 1.802 traballadores, o 53,7% das cales se debeu á contía salarial. Pero o número de inaplicacións acumulado ata ese mes foron 542 e afectaron a 10.957 traballadores.

Desde que existe a serie (desde marzo do 2012 ata maio de 2017) rexistráronse 8.638 inaplicacións que afectaron a 341.299 traballadores.

O AXUSTE CAE DE NOVO SOBRE AS RENDAS SALARIAIS E A PROTECCIÓN SOCIAL

Redacción.- O Goberno segue apostando polas mesmas políticas para 2018 e mantén a política de axustes para cumprir os obxectivos de déficit e débeda nas rendas salariais e na protección social. O Executivo, unha vez máis, descarta entre os seus obxectivos aumentar os ingresos, a pesar de que estamos nunha etapa de recuperación económica e mesmo se expón reducilos, a través do IRPF, para lograr apoios parlamentarios. Para UGT, realizase unha planificación errónea da economía que terá consecuencias moi negativas para a poboación.

O Consello de Ministros aprobou o límite de gasto para 2018 en 119.834 millóns de euros, un 1,3% máis que en 2017. Segundo os seus cálculos, este límite é o resultado do obxectivo de déficit establecido para o Estado (2,2% do PIB en 2018).

Para a Unión Xeral de Traballadores, con esta decisión o Goberno non considera situar os ingresos no obxectivo das súas políticas e sitúa ás rendas salariais e as políticas de protección social, unha vez máis, como as variables de axuste para o cumprimento dos obxectivos de déficit.

Manter constantes os ingresos sobre o PIB e reducir débeda e déficit provocan que as políticas de protección social redúzanse a curto prazo 1,2 puntos sobre o PIB en só cinco anos (2015-2020), segundo o último Programa de Estabilidade presentado en abril deste ano.

O Goberno establece unha previsión de crecemento do 3% para este 2017 (3 décimas máis que a previsión realizada tan só hai dous meses). As previsións futuras e os obxectivos de redución de déficit, que acompañan este novo límite de gasto, esconden unha planificación errónea para resolver as necesidades da poboación e terá efectos moi negativos.

UGT manifesta a súa preocupación por non aumentar os ingresos, á vez que se mantén o cociente de débeda-PIB en 2018 será do 97,6% e de 92,5%, máxime se o Imposto sobre a Renda das Persoas Físicas (IRPF) pódese converter en moeda de cambio para sumar apoios parlamentarios.

Creación de emprego de baixa calidade

O Goberno mantén as previsións do crecemento do emprego no 2,8% en 2018 e dun 2,6% en 2019. Será emprego sen calidade na contratación. Para UGT, prever un crecemento do emprego, obviando a pre-

cariedade, non é fiel á realidade do mercado de traballo e xerará un resultado perverso sobre os orzamentos xerais do Estado.

Para UGT, o Executivo esquece na consecución dos seus obxectivos que reducir o déficit á conta de menos gasto condena desprotección a moitos colectivos e no especial dos desempregados. Segundo datos do Ministerio de Emprego, só o 55% dos parados rexistrados en marzo 2017 cobran algún tipo de prestación.

A utilización dalgúns indicadores como o descenso do desemprego (tamén por incremento do traballo parcial non voluntario) e menor cobertura pola distribución da poboación nacional non é admisible, xa que parte dunha diganose inadecuada. Só no último ano o número de activos descendeu en 127.700. E desde o terceiro trimestre de 2012 o descenso foi de 798.600. O descenso da poboación activa non vai resolver o desemprego estrutural, que precisa de políticas formativas específicas.

UGT considera que a liberación de gasto que se produce polo menor número de traballadores activos debe servir para incrementar os recursos e mantemento de poder de compra das pensións, xa que a súa importancia é crecente. Segundo os datos da última Enquisa Anual de Estrutura Salarial Ano 2015, un 34,76% dos fogares ten como fonte principal de ingresos as pensións.

O obxectivos do déficit e a rixidez das medidas que levan terá efectos moi negativos nos cidadáns e no desenvolvemento de políticas sociais polas comunidades autónomas e municipios. Afástase aínda máis a posibilidade de atenuar os efectos da desvalorización salarial e precariedade laboral que xa sofre a sociedade española. Segundo os datos de Eurostat, a renda dispoñible bruta per cápita no noso país descendeu un 10,5% en termos reais de 2009 a 2015, a terceira maior caída de toda a UE, tras as rexistradas en Grecia e Chipre.

O Goberno anunciou o inicio da negociación para o incremento salarial na función pública pero UGT reclama tamén un maior compromiso co incremento da taxa de substitución e rexeita a evolución negativa do número de empregados públicos Seguridade Social (-13,1) Administración Central (-9,8) CCAA (-7%) e as Entidades Locais (-7%).

Máis recursos en políticas sociais e ingresos

Para UGT, é necesario incrementar o gasto de políticas sociais e actuar sobre os ingresos establecendo un marco recadatorio xusto que grave, en maior medida a base de beneficio empresarial xerado neste ciclo económico, e elimine deducións que non persigan o cumprimento de obxectivos prioritarios e medibles, así como reorientar recursos para a loita contra a fraude e evite medidas normativas que o fomenten. O tratamento unitario das rendas do traballo e do aforro implicaría unha mellor xustiza segundo o nivel de ingresos e non da súa orixe, eliminando deducións menos básicas e a desaparición de elementos regresivos do actual esquema tributario.

É moi negativo que a planificación económica descansa sobre un crecemento baseado en baixo custo laboral e bonificacións que non absorba o beneficio empresarial. É un risco maior. Se no deseño desta planificación sobrevoa que un dos instrumentos de recadación e a concreción dos tramos do IRPF convértase en obxecto de negociación para a formación de maiorías parlamentarias e cuxo resultado final pode potenciar os efectos lesivos sobre os cidadáns pola perda de recadación.

UGT propón o desenvolvemento de políticas que persigan un modelo económico equilibrado e sustentable, con maior innovación e mediante o fortalecemento do mercado laboral. É fundamental actuar onde existan necesidades estruturais: colectivos de maior idade, a incorporación dos mozos sen brechas e o desenvolvemento de forma definitiva e real de medidas que impliquen un maior compromiso en igualdade e conciliación. Unha contratación de calidade, que participe do crecemento económico e non baseada en baixo custo laboral e que a súa evolución positiva permita solucionar as necesidades presentes dos fogares do noso país e consolide unha maior capacidade de financiamento da prestacións futuras e atenúe os efectos dunha crise nos traballadores e fogares que aínda perdura.

O GOBERNO BURLA O DIÁLOGO SOCIAL E APROBA UN SISTEMA DE FORMACIÓN INSUFICIENTE E INADECUADO

Redacción.- UGT denuncia a actitude do Goberno que, outra vez, burlou o Diálogo social ao aprobar, en Consello de Ministros un Real Decreto que desenvolve o novo sistema de Formación Profesional, de maneira unilateral. O sindicato, por tanto, non puido expoñer as súas propostas para mellorar a xestión, financiamento e avaliación do sistema porque a mesa de diálogo social só convocouse en dúas ocasións e, por tanto, non se participou na redacción do Real Decreto, como asegura o Goberno. UGT esixe ao Goberno que sente a negociar para acordar un sistema de formación útil e beneficioso para as empresas, os traballadores e traballadoras e o tecido produtivo.

A Unión Xeral de Traballadores lamenta que o Goberno, unha vez máis, aprobese de maneira unilateral, no Consello de Ministros o Real Decreto que desenvolve e regula o Sistema de Formación Profesional do noso país, sen convocar apenas aos interlocutores sociais á Mesa de Diálogo Social e Negociación para a Formación Profesional para o Emprego e a Formación Dual, que o mesmo Goberno creou o pasado mes de abril co obxecto de negociar e acordar unha norma de vital importancia para a mellora da cualificación dos traballadores e da competitividade das nosas empresas.

Falta á verdade

O sindicato non dá crédito coas formas deste Goberno, que ademais falta á verdade cando asegura que na elaboración do Real Decreto participaron os interlocutores

sociais, cando a mesa só foi convocada en dúas ocasións. O sindicato non puido expoñer ao Executivo as súas propostas nesta materia, previamente consensuadas cos demais interlocutores sociais, que pretenden mellorar o noso sistema de formación, deseñar un sistema moderno e eficaz, na liña dos países máis desenvolvidos de Europa, e dispoñer dun verdadeiro instrumento de mellora da nosa economía, pois está en xogo o noso futuro, a cualificación dos nosos traballadores e a competitividade das nosas empresas.

Propostas encamiñadas a mellorar a gobernanza e xestión do sistema, cun maior protagonismo das organizacións sindicais e empresariais no deseño, planificación, programación, control, seguimento e avaliación da oferta formativa; a dotar ao sistema dun financiamento estable, suficiente, equitativa e transparente, que respecte a unidade de caixa e o carácter finalista da cota de formación; a superar o mecanismo subvencional para a distribución de fondos; a desenvolver e impulsar os plans de formación programados nas empresas; e a mellorar o impulso da avaliación da formación, buscando unha maior vinculación desta coas necesidades específicas do tecido produtivo.

Con este Real Decreto, o Goberno persiste no erro de continuar cun sistema que non funciona, cuxos resultados se

mostraron como fracasados, xa que non deron os resultados esperados e deixaron a moitos sectores e traballadores sen posibilidade de formación, o que parece incomprendible cando ademais non se utilizan todos os fondos dispoñibles, que achegan traballadores e empresas, que son os que financian o sistema e non se conta con eles, ignorando o seu dereito de negociación.

Ademais, UGT non entende a urxencia de aprobar este Real Decreto, cando os sindicatos e empresarios están a manter reunións de traballo cos diferentes grupos parlamentarios, tratando de chegar a un consenso entre todos os participantes do sistema, para levar as propostas á Mesa de Diálogo Social. Urxencia que se bota en falta á hora de resolver e liquidar convocatorias anteriores do ano 2016, que aínda quedan pendentes.

Por todo iso, UGT reclama ao Goberno que aposte polo diálogo social e sente a negociar un sistema formativo consensuado, que permita superar os problemas económicos e sociais que se enquistan no noso país e axude a impulsar a recuperación mediante empregos máis produtivos e competitivos.

O GOBERNO NON TEN ESCUSA, DEBE CUMPRIR AS SÚAS OBRIGAS EN MATERIA DE RECOLOCACIÓN E ASILO

Redacción.- UGT rexeita as declaracións do ministro do Interior sobre a rebaixa a España do número de persoas solicitantes de protección internacional que deberían ser recolocados no noso país.

Unhas declaracións nas que o ministro achacou á Comisión Europea a rebaixa do número de persoas que deberían ser recolocadas en España, pasando de 17.000 comprometidos ao comezo a, "en tomo, a 7.000 ou 7.500". Con todo, o pasado Consello Europeo celebrado os días 22 e 23 de xuño, nas súas conclusións en materia de migracións, non só non mencionaba os programas de recolocación e reasentamento, senón que se centraba no control de fronteiras exteriores, a aplicación estrita da De-

claración Unión Europea-Turquía (de dubidosa legalidade) e a mellora das políticas de retomo e readmisión.

Son, por tanto, os gobernos dos estados membros, incluído o noso, os que se eximiron a si mesmos das súas obrigacións de recolocación e reasentamento, pola vía dos feitos consumados: non cumprilos, non poñer os medios necesarios e non abordar como unha prioridade ambos os programas.

Neste sentido, nin España nin outro estado membro poden botar balóns fóra. A Comisión Europea eliminou xa os prazos máximos de recolocación e asilo porque o noso país non cumpriu. E cando tantas veces o Goberno pediu co-

responsabilidade ao conxunto da Unión Europea no control de fronteiras exteriores, é rechamante que, aínda recoñecendo a dificultade que entrañan o deseño e desenvolvemento dos programas de recolocación e reasentamento, esteamos agora incumprindo cun programa caracterizado pola corresponsabilidade.

Por tanto, UGT reclama ao Executivo do noso país que deixe de poñer excusas e cumpra o compromiso mandado pola UE. Ademais, esixe que se garantan os dereitos dos solicitantes de protección internacional, que o noso país redimensione o sistema de asilo para atender adecuadamente ao número de solicitantes e que resolva as miles de solicitudes pendentes.

O ACORDO DE LIBRE COMERCIO UE-XAPÓN (JEFTA), OUTRO TRATADO OPACO E ANTIDEMOCRÁTICO

Redacción.- UGT denuncia que a Comisión Europea tenta acelerar a firma dun novo tratado de libre Comercio, esta vez entre a UE e Xapón, sen a participación da cidadanía. O sindicato mostra a súa preocupación porque atenta contra os dereitos dos traballadores e traballadoras.

A Unión Xeral de Traballadores mostra a súa preocupación ante o acordo de libre comercio Unión Europea-Xapón (JEFTA) que, tal e como sucedeu co CETA, adoce de falta de transparencia e rigor democrático.

Ante a celebración da Cume Unión Europea-Xapón o próximo 6 de xullo, cuxo eixo principal foi a aceleración da firma deste acordo, UGT denuncia o pésimo exemplo, novamente, de como as promesas de maior información e introdución de principios fundamentais sobre dereitos dos traballadores e as traballadoras incúmrense por parte da Comisión Europea (CE).

A pesar de que a presión da sociedade civil, representada por organizacións sindicais, ecoloxistas, consumidores, etc. fixo que a CE elaborase unha estratexia sobre comercio e investimento ("Comercio para todos"), na que dicía ter aprendido importantes leccións, escoitado a voz dos cidadáns e cidadás europeos, e avogaba por ser máis transparente nas negociacións, a institución segue demostrando que o comercio que promove e a forma na que o fai está moi lonxe de cumprir os seus propios compromisos públicos e abunda en seguir desinformando aos interlocutores sociais e non promover o debate entre a cidadanía.

A Confederación Europea de Sindicatos (CES) e a Confederación Sindical xaponesa RENGO xa adoptaron un posicionamento conxunto sobre o JEFTA hai dous anos. Neste pedíase maior transparencia,

mecanismos de consulta aos interlocutores sociais e acceso proactivo á documentación usada nas negociacións. Pero a CE non só desatendeu a petición da representación de máis de corenta e cinco millóns de traballadoras e traballadores, senón que tenta acelerar o proceso de negociación e firma do acordo JEFTA seguindo a tónica do que fixo co CETA.

Ademais, UGT lembra que ao contrario que os estados membros da UE, que ratificaron os oito Convenios Fundamentais da Organización Internacional do Traballo (OIT), Xapón segue sen facer o propio co 105 (traballo forzoso) ou 111 (antidiscriminación). Segundo as filtracións publicadas por Greenpeace Países Baixos, nada hai sobre estes convenios fundamentais ou sobre a axenda do Traballo Decente da OIT, que inclúe asuntos tan básicos como a protección social e igualdade salarial, por non falar dun tema tan transcendental na axenda da OIT como O futuro do Traballo.

A CE e moitos gobernos (como o español) seguen sendo máis partidarios de acordos comerciais bilaterais, que quedan moi lonxe dos seus compromisos coa sociedade e de abundar no multilateralismo que din defender ante a Organización Mundial do Comercio (OMC). De feito, o JEFTA, o CETA ou o TTIP contrapóñense a esa idea de globalización que predicán ante as cámaras e seguen dándolle forma a un modelo de economía na que se continúa outorgando prebendas ás grandes corporacións, preparando o terreo para que os Servizos Públicos póñanse en venda ou queden desprotexidos ante a ambición liberalizadora, ou recalificando o patrimonio exclusivo das persoas -como o son a súa privacidade e datos persoais- nun ben de mercado. Todo iso marcado polo segredo, a indiferenza cara á poboación europea e as promesas incumpridas.

A Comisión Juncker e o Goberno do noso país (así como os que defenden de feito estas formas de comercio: permitímonos aquí lembrar que a semana pasada Partido Popular, Cidadáns, PDeCAT, PNV, UPN, Foro Asturias e Coalición Canaria votaron a favor da ratificación do CETA no Parlamento) son responsables de deixar que a globalización funcione como un tsunami ante unha cidadanía cada vez máis desprotexida, no canto de gobernar aquela e darlle forma para que resulte beneficiosa para o noso país e para o resto do mundo.

Por todo iso, UGT volve afirmar o seu compromiso cun comercio libre, xusto e sustentable como factor fundamental de crecemento económico, enriquecemento social e mesmo impulsor democrático, e sostén que a globalización é unha oportunidade defendible e aproveitable, a condición de que estea sometida a unha gobernanza democrática.

As economías mundiais están a crecer. Pero esta forma de entender o comercio é diametralmente oposta ao mal chamado "libre comercio", que só conseguiu aumentar a desigualdade entre os poucos que máis teñen e os moitos e moitas que cada vez teñen menos, castigar o medio ambiente, acabar cos recursos, outorgar beneficios aos grandes, esquecerse dos traballadores e as traballadoras e violar os máis mínimos estándares democráticos.

Neste sentido, o sindicato seguirá traballando con organizacións sindicais europeas e xaponesas para denunciar a falta de ética da CE, esixirle, xunto con numerosas organizacións da sociedade civil, que respecte os compromisos adquiridos ante a sociedade europea e introducir mecanismos de defensa dos dereitos das persoas, sexan estes laborais, sociais, sanitarios, ou todos aqueles que afecten o ben común da cidadanía.

O GOBERNO GOLPEA DE NOVO Á SEGURIDADE SOCIAL CUNHA NOVA TARIFA PLANA PARA AUTÓNOMOS A CARGO DAS COTIZACIÓNS

Para UGT, o proxecto de lei de apoio aos autónomos, en trámite parlamentario, é claramente insuficiente

Redacción.- Para UGT, a ampliación da tarifa plana aos autónomos supón un novo golpe á Seguridade Social, ao custearse con cargo ás cotizacións en lugar de facelo mediante os Orzamentos Xerais do Estado (PXE). O sindicato considera incongruente pedir créditos, por unha banda, para financiar o sistema e, por outro, repartir axudas que, se non van acompañadas de políticas integrais cara a este colectivo, só servirán para aumentar o déficit da Seguridade Social. Por iso, UGT esixe que esta medida trasládese aos PXE, mediante impostos, e complementala con outras medidas que pasen por estimular a contratación, o acceso ao crédito ou a formación para facela realmente útil para este colectivo.

A Unión Xeral de Traballadores oponse frontalmente a que a ampliación da tarifa plana de 50 euros aos autónomos custéese mediante as arcas da Seguridade Social, é dicir, co diñeiro de pensionistas e traballadores de todos os réximes do sistema, en lugar de facelo mediante os Orzamentos Xerais do Estado (PXE).

Para UGT, é incongruente que, por unha banda, pídase un crédito de 10.231 millóns para provisionar a Seguridade Social e, por outro, estean a repartirse axudas que, se non van acompañadas de políticas integrais que melloren o escenario para favorecer a consolidación dos novos autónomos, o único que servirán é para aumentar a burbulla do déficit do

sistema, que en 2016 situouse en case 19.000 millóns de euros.

Neste sentido, o Goberno, nin nos PXE para 2017 nin na mesa de diálogo social, cumpriu a súa palabra de resolver o déficit da Seguridade Social, nin achega ningunha proposta ou solución na Comisión do Pacto de Toledo. Ante esta realidade, para UGT só queda a opción da mobilización, polo cal o sindicato convocou as marchas dos xubilados e os pensionistas para o mes de setembro.

A ampliación da tarifa, de 6 a 12 meses, forma parte das medidas contidas no proxecto de lei integral de apoio aos autónomos, que actualmente se atopa en trámite parlamentario, e que para UGT resulta do todo insuficiente nos termos nos que se atopa.

Por unha banda, expón medidas benéficas para este colectivo, como a cotización por días efectivos, a definición exacta da habitualidade, a compatibilidade do traballo e a pensión ou as axudas ao reemprendimento;

pero, por outro, contén medidas de carácter tributario dirixidas á consolidación das finanzas públicas que prexudican claramente ao traballo autónomo e ao sistema de Seguridade Social.

Medidas como a detallada sobre a tarifa plana ou as modificacións efectuadas sobre os fraccionamentos e adiamentos das débedas tributarias, pola súa especial repercusión negativa á liquidez de todos os autónomos e pequenas empresas ao decretar a imposibilidade de efectuar o adiantamento do pago do IVE cando as facturas non están totalmente pagadas, algo que resulta complicado se é unha factura de menos de 1.000 euros, que se pode pagar en efectivo.

Unha medida que servirá a moitas empresas para lograr un respiro durante a longa crise económica que sufriu o noso país. Os autónomos e as pequenas empresas axudaron á recadación de impostos nos últimos anos, soportaron os tipos impositivos do IVE e do imposto de sociedades e o adiamento era o único guiño que desde a Axencia Tributaria facíase a este colectivo.

Por iso, para UGT estas actuacións supoñen unha mala decisión do Executivo do noso país, son claramente insuficientes e moi inoportunas nuns momentos nos que a recuperación económica só aséntase nas cifras macroeconómicas.

A FORMACIÓN SINDICAL EUROPEA COMO MECANISMO DE RECUPERACIÓN DA ECONOMÍA

Redacción.- O secretario de Formación de UGT, Sebastián Pacheco, realizou o valor da formación sindical europea como un espazo que "potencia os valores sindicais; un lugar de pensamento e expresión libre, onde se analizan aqueles temas relacionados coas políticas e os problemas europeos en profundidade".

"Unha formación que serve para complementar a proporcionada polos sindicatos nacionais, que achega un valor engadido e ten un impacto positivo para as economías comunitarias, para os cidadáns europeos e para as organizacións que lles representan".

Sebastián Pacheco realizou estas declaracións durante o curso "CETA e TTIP: E despois que?" organizado polo Instituto Sindical Europeo (ETUI), onde sinalou que, durante os últimos anos, as políticas e reformas dos diferentes gobernos europeos "tivo unha reper-

cusión clara nos mercados de traballo, as relacións laborais e o diálogo social".

"A dinámica da negociación colectiva situouse en niveis baixos, algo que ten incidencia en termos económicos e sociais para o desenvolvemento das nosas economías e sociedades", considerou.

Neste contexto, onde "o poder de negociación dos sindicatos diminuíu e reducíronse os seus recursos financeiros, a oferta de formación sindical tamén se recortou, algo que obrigou ao movemento sindical europeo a buscar outras alternativas para que a capacitación dos traballadores non se vexa mermada".

Por iso, considerou "de vital importancia axuntar os esforzos de maneira conxunta para identificar as necesidades de formación específicas no ámbito europeo, co fin de aumentar a produtividade dos países e mellorar

as economías europeas".

Os tratados comerciais están a supoñer unha ameaza para os cidadáns europeos

No curso interviu tamén o secretario de Internacional de UGT, Jesús Gallego, que denunciou que os procesos de negociación dos Tratados TTIP, CETA e agora o JEFTA (acordo comercial UE-Xapón) "ofreceron todos os sinais dunha mala política de transparencia democrática, ademais de supoñer unha grave ameaza para o emprego, os intereses da clase traballadora e dos cidadáns". Por iso, resulta imprescindible "analizar o estado actual da política comercial da UE co comercio mundial; explorar os problemas dos acordos comerciais que afectan aos traballadores e cidadáns e propoñer as respostas sindicais comúns para afrontar este reto".